

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Liber de comparatione utriusque regiminis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

*DE COMPARATIONE
utriusque regiminis Ecclesiastici & Po-
litici, & in quibus Ecclesiæ dignitas
præfulgeat Imperiorum majestati.*

I. **D**OMNO clementissimo & Christia-
nissimo ac per hoc omni laude dignif-
simo Imperatori Hludovvico Agobardus. Iubet
vestra prudentissima sollertia contra commotio-
nes hujus temporis paratum esse utrumque or-
dinem, militare videlicet, & ecclesiasticum;
id est, & eos qui seculari militiæ, & illos qui
sacris ministeriis inserviunt; & illos quidem
ad certandum ferro, istos autem ad disceptan-
dum verbo; ut similes similibus obistere va-
leant. In qua re summopere sciendum est,
quòd in congressione armorum plus expectan-
da est iustitia superni regiminis, quàm robor
brachiorum; in altercatione autem sermonum
plus expectanda est veritas, quàm copia verbo-
rum. Propter quod orandum est ab omnibus
tota intentione mentis, ut ille de quo vos dici-
tis, *Dominus inluminatio mea & salus mea,*
quia inluminatio vestra est, inlustret faciem
suam super vos; & quia salus vestra est, salvum
vos faciat in sua misericordia; ut huic orationi
congruenter vos subjungatis: *Domine, non con-
fundar, quoniam invocavi te.*

Psal. 26:

Psal. 30:

II. Ego igitur servulus vester, cùm cogno-
vissem ex vestro sacro Præcepto jussum mihi
esse ad vestram præsentiam properare ita pa-
ratum,

ratum, ut cum ceteris ecclesiasticis viris contra
 injustos reprehensores justæ reprehensionis op-
 positionem adhibere possem, visum mihi est ut
 in Dei & vestro servitio, de anteriorum patrum
 actibus & sensibus hæc verba, quæ subteradne-
 xa sunt, gloriosissimæ excellentiæ vestræ mit-
 terem; quatinus sancta religio vestra piè per-
 pendere dignetur, cujus reverentiæ debitores
 estis ad vestrum cotidianum profectum erga Se-
 dem Apostolicâ. Denique B. Pelagius Papa, cum
 quosdam redargueret Episcopos, eò quòd nomen
 ejus reticerent in actione sacri mysterij, id est,
 in solemnibus Missarum, (in principio scilicet,
 ubi dicere solemus, *in primis quas tibi offerimus
 pro Ecclesia tua sancta catholica, quam pa-
 cificare, custodire, adunare, & regere digneris
 toto orbe terrarum, unâ cum famulo tuo Papa
 nostro*) ait ad eosdem Episcopos: Divisionem
 vestram à generali Ecclesia, quam tolerabiliter
 ferre non possum, vehementer stupeo. Cùm
 enim beatissimus Augustinus, dominicæ sen-
 tentiæ memor, quæ fundamentum Ecclesiæ in
 apostolicis sedibus collocavit, in schismate es-
 se dicat quicumque se à præfulum earundem se-
 dium auctoritate vel communione suspenderit,
 nec aliam manifestet esse Ecclesiam, nisi quæ in
 pontificalibus apostolicarum sedium est solida-
 ta radicibus; quomodo vos ab universi orbis
 communione separatos esse non creditis, si mei
 inter sacra mysteria secundum consuetudinem
 nominis memoriam reticetis, in quo, licet in-
 digno, Apostolicæ Sedis per successionem epif-
 copatus præsentis tempore videtis consistere fir-
 mitatem.]

III. Beatissimus quoque Leo Papa ad universos Viennensis provinciæ Episcopos de auctoritate & privilegio Apostolicæ Sedis ita scribit: Divinæ cultum religionis, quem in omnes gentes, omnésque nationes, Dei voluit gratia coruscare, ita Dominus noster Iesus Christus humani generis salvator instituit, ut veritas quæ antea Legis & Prophetarum præconio continebatur, per apostolicam tubam in salutem universitatis exiret, sicut scriptum est: *In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.* Sed hujus muneris sacramentum ita Dominus ad omnium Apostolorum officium pertinere voluit, ut in beatissimo Petro Apostolorum omnium summo principaliter conlocaret, ut ab ipso, quasi quodam capite, dona sua velut in corpus omne diffunderet, ut exortem se mysterij intelligeret esse divini, qui ausus fuisset à Petri soliditate recedere. Hunc enim in consortium individuae unitatis assumptum, id quod ipse erat, voluit nominari, dicendo: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam;* ut æterni templi ædificatio mirabili munere gratiæ Dei in Petri soliditate consisteret; hac Ecclesiam suam firmitate corroborans, ut illam nec humana temeritas posset appetere, nec portæ contra illam inferi prævalerent. Verùm hanc petri istius sacratissimam firmitatem Deo, ut diximus, ædificante constructam, nimis impia vult præsumptione violare, quisquis ejus potestatem tentat infringere, favendo cupiditatibus suis, & id quod accepit à veteribus non sequendo.] Hæc beatus Leo; sed & alij multi hujusmodi do-

Psal. 18.
Rom. 10.

Matth. 16.

DE COMPAR. VTR. REGIMINIS.

centes, ut illius stabilis petrae sempiterna solitas, super quam Dominus Salvator noster propriam fundavit Ecclesiam, à solis ortu usque ad occasum primatus sui apicem successorum suorum auctoritate tam per se quam per vicarios suos firmiter obtineret. Ex quibus beatus Anastasius Papa ad Imperatorem scribens, docet quòd pro Christo fungatur legatione, qui pro pace precatur Ecclesiae; & ipsum Imperatorem admonet, ut constitutis Apostolicae Sedis obtemperet.

IV. Certè, clementissime Domine, si nunc Gregorius Papa inrationabiliter & ad pugnandum venit, meritò & pugnatus & repulsus recedet. Si autem pro quiete & pace populi & vestra laborare nititur, bene & rationabiliter obtemperandum est illi, non repugnandum. Si enim quod vestra voluntate & potestate cum consensu totius Imperij vestri factum est, & postea in Apostolica Sede roboratum, hoc vult in pristinum reducere statum, satis rationabilis & opportunus est ejus adventus. Quia nullatenus quod ita est constitutum à vobis, debetis mutare. Nec enim sine gravi periculo & reatu animae fieri potest.

V. In his sacratissimis diebus Paschalibus perlatae sunt ad me litterae istius Apostolici, praecipientes ut jejunia & orationes cum abstinentia faceremus, si fortè omnipotens Dominus effectum conatui ejus praestare dignetur; quatinus apud vos obtineri possit, ut pax & concordia pristina domui & regno vestro restituatur. Quod ego audiens, compunctus, faciem cordis mei, quantum valui, ad Iesum Christum Do-

minum nostrum levavi, vehementer exoptans ut sine sanguinis effusione tam injustus tumultus per benignissimam omnipotentiam ejus sedaretur.

1. Tim. 3.

VI. Dignetur sublimis prudentia vestra pie perpendere quod Apostolus dicit: *In novissimis diebus instabunt tempora periculosa.* Quæ pericula beatus Papa Gregorius suo jam tempore, quando adhuc status idem multò & incomparabiliter melior erat quàm nunc, ita deplorat, dicens: Tantis quippe in hoc loco hujus mundi fluctibus quatior, ut vetustam ac putrescentem navem, quam regendam occulta Dei dispensatione suscepi, ad portum dirigere nullatenus possim. Nunc ex adverso fluctus irruunt, nunc ex latere cumuli spumosi maris intumescunt, nunc à tergo tempestas insequitur; intèrque hæc omnia turbatus, cogor modò in ipsa clavum adversitate dirigere, modò curvato navis latere minas fluctuum ex obliquo declinare. Ingemisco, quia sentio quòd negligente me crescit sentina vitiorum, & tempestate fortiter obviant, jam jamque putridæ naufragium tabulæ sonant.] Heu, heu! Si tunc jam putrescebat navis Ecclesiæ, & si ejus tabulæ jam putridæ erant, quid nunc est?

VII. Hæc verba, piissime Domine, beatissimi Doctoris propterea ad memoriam vestram reducere præsumpsi, ut quia nemo dubitat vos multò & ineffabiliter plus esse amatorem regni cœlestis quàm terreni, permanfuri quàm transituri, & juxta vestram sanctam fidem, spem, & caritatem de nullo alio opere potestistam carè Deum placare, quàm de solli-

DE COMPAR. VTR. REGIMINIS. 53
citidine & administratione pacis & unitatis
Ecclesiæ, vestra sollertissima religio elaboret ut
omnis anima fidelis proficiat in fide & cog-
nitione Dei. quæ res omnibus rebus Deo carior
est. Hujus rei nisus merita vestra adpropinqua-
re faciat apostolicis meritis.

EPISTOLA GREGORII IV.
*Papæ ad Episcopos Regni
Francorum.*

ROMANO Pontifici scribentes, contrariis
Reum in Præfatione nominibus appellastis,
Fratrem videlicet, & Papam; dum congruen-
tius esset solam ei paternam reverentiam exhi-
bere. Adventu quoque ejus comperto, lætari
vos dicitis, credentes omnibus Principi scili-
cet subjectis profuturum, & optasse. occursum
vestrum nobis non negandum, nisi sacra jussio
imperialis præveniret. Quæ verba reprehensi-
bilia sunt. uno quidem modo, quia jussio Apo-
stolicæ Sedis non minùs vobis sacra videri de-
buerat, quàm illa quam dicitis imperialem.
deinde, quia veritate caret, quòd dicitis illam
prævenisse. non enim illa prævenit, sed nostra,
id est, Pontificalis. Neque ignorare debuerat-
tis, majus esse regimen animarum, quod est
Pontificale, quàm imperiale, quod est tem-
porale. Beatus Gregorius Nazianzenus non
hoc timuit coram Imperatoribus in Ecclesia
prædicare. Sic enim ipsis Imperatoribus loqui-
tur, dicens: *Suscipitisne libertatem verbi, liben-*

Gregor. Na-
zian. de he-
rem. dictu.